

grasmaand
1997 nr 4

meer ovver

MEDDO

Historisch interessante gegevens over de buurtschap Meddo.
Periodieke uitgave in opdracht en onder redactie van de werkgroep “Meddo’s Verleden”.

Inhoud:

1. Van de redactie

- a. Omtrent “Meer ovver Meddo”
- b. De werkgroep Meer ovver Meddo heeft een nieuw redactielid
- c. Een aanvulling op “Markante figuren”

2. De Markeverdeling (dl.2)

In deze aflevering komt de verdeling van de Markegronden aan de orde en daarbij o.m de moeilijkheden welke die met zich brengt.

3. Ter Woord’s Hendrik vertelt.

Het verhaal van de eerste “verteller” uit de nieuwe rubriek onder deze naam

4. Meddose Gemeentebestuurders.

Een opsomming van (oud-)ingezetenen van Meddo die deel uitmaakten/uitmaken van het gemeentebestuur van Winterswijk. In de volgende aflevering meer over hun leven en werk.

5. Is dat neet...?

- a. de namen van de geportretteerden van de foto uit “Meer ovver Meddo” deel 3 en
- b. de nieuwe foto met vragen

Van de redactie

Het tijdschrift "Meer ovver Meddo" begint inmiddels naamsbekendheid te krijgen en niet alleen onder de Meddose ingezetenen. Er zijn nu ruim 300 abonnees, waarvan de meesten natuurlijk uit Meddo. Maar ook een aantal uit verschillende plaatsen in Nederland en zelfs daarbuiten!

De werkgroep "Meddo's Verleden" heeft tot haar genoegen Lud Overkamp - voor velen van u geen onbekende - bereid gevonden de gelederen te komen versterken. Uiteraard zijn we daar bijzonder verheugd over! Als historicus is hij bekend met en geïnteresseerd in de stof en als free lance journalist levert hij teksten en interviews aan diverse dag- en weekbladen.

En hij is al meteen begonnen....

De bedoeling is, dat hij zoveel mogelijk oude en oud-inwoners van Meddo gaat bezoeken en hen uit hun leven laat vertellen. Het resultaat hiervan vindt u dan steeds in "Meer ovver Meddo".

In dit nummer alvast de eerste aflevering van deze nieuwe serie die we genoemd hebben: ".....vertelt". De redactie hoopt, dat u het met veel plezier zult lezen.

Een aanvulling op het artikel Markante figuren in "Meer ovver Meddo" dl.3: *Orriëns Grade* verstond ook de kunst van het water zoeken. Zij heeft met behulp van de wichelroede velen in en buiten Meddo de plaats gewezen waar zij een put konden slaan om steeds voldoende water te hebben. Daarnaast bezat zij de gave van het "brand blaazen" of "brand bespraeken". Deze therapie zou afkomstig zijn van de paters uit Zwillbrock die ze in 1890 hebben overgedragen aan Gradus Joh. Orriëns, de vader van Grade. Deze heeft het in 1942 op zijn sterfbed doorgegeven aan zijn dochter. Op haar beurt heeft Grade dit in 1980 weer geschonken aan haar kleindochter Tonnie Memelink.

De Markeverdeling (dl.II)

Voor de verdeling van de markegronden wordt er een commissie gevormd, waarvan de leden zijn vermeld onder aan de brief gericht aan de koning. Het conceptplan van verdeling, dat door hen is opgesteld, omvat 20 artikelen. In artikel 15 wordt vastgelegd welke de taken (a t/m g) van die commissie zijn.

Artikel vijftien

Werking der Commissie

(kort samengevat bestaan die taken uit:)

a."...het regelen en vaststellen van de grensscheiding der Markt tegen anderen buurten waar dezelve aan kwestie onderhevig mogten zijn".

b."...het uit den weg ruimen der bijzondere regten...."

c.... hierbij moeten vier van de grootste geërfden (zij mogen niet zelf bij de kwestie betrokken zijn) geraadpleegd worden en zij zullen moeten meebe-slissen...

d.In alle andere gevallen beslist de commissie zelf bij meerderheid van stemmen.

e.Het opmeten van de gronden waarvoor een landmeter zal worden aangesteld. Voor de schatting van de markegronden zal men minstens vijf deskundigen benoemen.

f. Het toezicht houden op en leiding geven aan de werkzaamheden der verdeling. Maar ook (met provinciale goedkeuring) het “aanwijzen van plaatsen waar bruggen en duikers, waterleidingen of wegen moeten daargesteld worden, zonder daarbij eenigzints de plaggenvreë behoeven te ontzien”.

g.”..het bestuur van alle geldmiddelen der Mark”. Zij verkoopt ook grond die buiten de marke valt (art.7), int de bijdragen van de deelgerechtigden en bestrijdt daarmee de kosten die gemaakt worden, uiteraard met rekening en verantwoording binnen een jaar nadat de verdeling voltooid is.

Wanneer in 1843 het besluit genomen is om in Meddo de markegronden te verdelen, komen ook de moeilijkheden. We zien dit reeds in de brief van januari 1847 aan Zijne Majesteit (het origineel is gedeeltelijk afgedrukt in Meddo nr. 3).

Uit deze brief blijkt dat er vier jaar eerder, nl. in 1843 al een conceptplan van verdeling is gezonden aan de secr. generaal, toen plaatsvervangend minister van Binnenlandse Zaken. In december 1847 besluit de commissie - op het voorstel is nog geen antwoord ontvangen - om aan Ged. Staten een request te sturen. Daarin dringt ze er op aan dat de verdeling spoedig plaats vindt en wel om de volgende redenen:

“...wijl dezelve (de geërfden) door het **maaijen van Plaggen** als anderzints door de aangrenzende Marktgenooten wordt benadeeld, en aanleiding kan geven tot groote onaangenaamheden”.

Ook vermeldt ze dat “eenige Marktgenooten (zijn) begonnen **willekeurige aangravingen te doen** en veele dit voorbeeld navolgen”.

Bovendien wordt blijkbaar “**heide omgeploegd** en daardoor wordt die grond voor vele jaren ongeschikt gemaakt”. De commissie vindt het van het grootste belang dat “**de verdeeling spoedig tot stand gerake**” omdat er van de 1600 bunders te verdelen markegrond veel gronden zijn die bij uitstek voor bouwland, weidegrond en houtgewas geschikt zijn”. En vooral wijst ze erop dat de verdeling ook **van belang is voor de arbeidende klasse**, “welke veelal zonder werk zijnde” daardoor aan werk zou geholpen worden.

Kennelijk zijn er tevoren al “misvattingen en beswaaren” ontstaan, zo zelfs dat de commissie van verdeeling zichzelf heeft ontbonden. Daarop wordt door een “nieuwe” commissie (met dezelfde mensen) het plan enigszins gewijzigd. Dit wordt ter visie gelegd maar is op 21 dec. 1846 door meerderheid der geërfden gedeeltelijk verworpen zodat er nóg eens het een en ander moet worden gewijzigd. Dit laatste plan nu - vastgesteld en goedgekeurd door “de grootste meerderheid van geërfden” - wordt in januari 1847 samen met de brief aan de koning gezonden.

In “Meer ovver Meddo” nr.3 zijn we geëindigd met (een deel van) deze brief aan Z.M. de koning. De inhoud ervan - voorzover deze als fotocopye niet goed leesbaar was - volgt hieronder.

“Aan Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden
Prins van Oranje Nassau Groot Hertog van Luxemborg enz.

Sire!

De Ondergeteekenden door de geerfden in de buurschap Meddeho van de gemeente Winterswijk Provincie Gelderland, gecommiteerden ter verdeeling der gronden tot de Markt dier buurschap behoorende, nemen met verschuldigen eerbied de vrijheid en geven met de meeste Hoogachting te kennen, dat in den jare 1843, 28 January door geerfden en de daar bij genoemde gecommiteerden, een concept plan van verdeeling der gezegde Markt aan Uwer Majesteit is voorgedragen om tot die verdeeling Uwer Majesteits goedkeuring te verwerven, dat van zeide eeniger geërfdén zoo tegen de benoeming dier gecommiteerden alsmede tegen het Plan van verdeeling eenige beswaaren of reclames zijn ingedient; en na aanleiding eener missive van den Heer Secretaris Generaal waarnemende ad interim de betrekking van Minister van Binnenl.Zaken d.d. 17 Sept. A(nno) P(assato) No. 66 1ste Afd. enz.

Zoo hebben geërfdén ter voorkoming der beswaaren en misvattingen die daar uit zijn ontstaan, en na dat de voorige gecommiteerden zich ontbonden hebben verklaart, met meerderheid van stemmen goedgevonden de ondergeteekenden als nieuw gecommiteerden te benoemen, welke tevens dit concept plan van verdeeling hebben geregeld en gewijzigd en de vrijheid nemen met voorige eerbied en Hoogachting dit gewijzigd Plan van verdeeling door de grootste meerderheid van geerfden onderteekend aan Uwe Majesteit voor te stellen in de hoope hier op Uwer Majesteits goedkeuring te verwerven en de toestemming te mogen ontvangen om tot de verdeeling dier woeste gronden aan dezelve toebehoorende over te gaan. Terweil zij tevens de vrijheid neemt met de voorige eerbied en Hoogachting Uwe Majesteit te verzoeken aangezien volgens informatien Hoogstdezelve als Heer der Heerlijkheid Bredevoort tot welk ook de Buurschap Meddeho behoort voor een tiende eigenaar zoude zijn, van alle woeste gronden onder Winterswijk van dit bijzonder regt, op de Markt van Meddeho afstand te willen doen ten behoeve van dezelve.

'T welk doende
de gecommiteerden tot de Markt
van Meddeho onder Winterswijk
was geteekend:
J.E.Egberts
B.F.J.Grimmelt
G.J.Balink
J.Elsinkhorst
F.J. van Dunnewold
B.J.Goossens
J.W.te Straake

Winterswijk den 25 Jan(ua)r(i) 1847
(verzo)nden op denzelfde datum"

Binnen de commissie bestaat het dag. bestuur op dat tijdstip uit J.E. Egberts (vz.) en B.J. Goossens (secr.).

Men vergadert vooral in 1846 en '47 héél frequent, soms wel tweemaal per week. Die vergaderingen vinden meestal plaats “aan de Slippe” of “aan de Kap”, maar soms als het spoedeisend is (en dat komt nogal eens voor) ook wel bij een van de leden thuis of in de school. Naar aanleiding van die verdeling ontstaan er zoals vermeld nogal wat moeilijkheden.

Bij een van die moeilijkheden, wendt een “bezwaarde” zich in een request tot de koning. De commissie geeft daarop in een brief aan de koning in 1852 ook háár visie. Zij vermeldt dan hoe de gang van zaken in het verleden is geweest en waar het fout is gegaan, zoals:

“(toen)...ieder der Marktgenoten voor zich onbelemmert gebruik maakte (van die Markengrond) als voor hem dienstig is zoo als van **plaggen maaijen, schadden steeken, turfgraven, koejen schapen doen grazen, leem en zand graven als andersints**”.

Zij schrijft tevens dat “er geen **behoorlijk Markebestuur bestaat of bestaan heeft**” en meent dat daardoor veel misbruiken zijn ontstaan “**zoo als het zetten van een tweede steenoven, het plaatsen van een twintigtal hutten**” en meer ongerechtigheden.

Uit de uitgebreide notulering blijkt dat er nogal wat “kwestien” gaan ontstaan doordat niet iedereen het met die verdeling eens is.

De voorbereidingen

Kennelijk malen ambtelijke molens in die tijd ook al langzaam, want in een vergadering in 1850 besluit men er bij G.S. op aan te dringen het plan terug te zenden. Bovendien vindt men dat “de gerezen kwestiën uit den weg geruimd moeten zijn, alvorens te kunnen beginnen met de verdeeling”.

Wanneer eindelijk in 1851 het plan blijkt te zijn goedgekeurd, worden er meteen **landmeters** aangesteld.

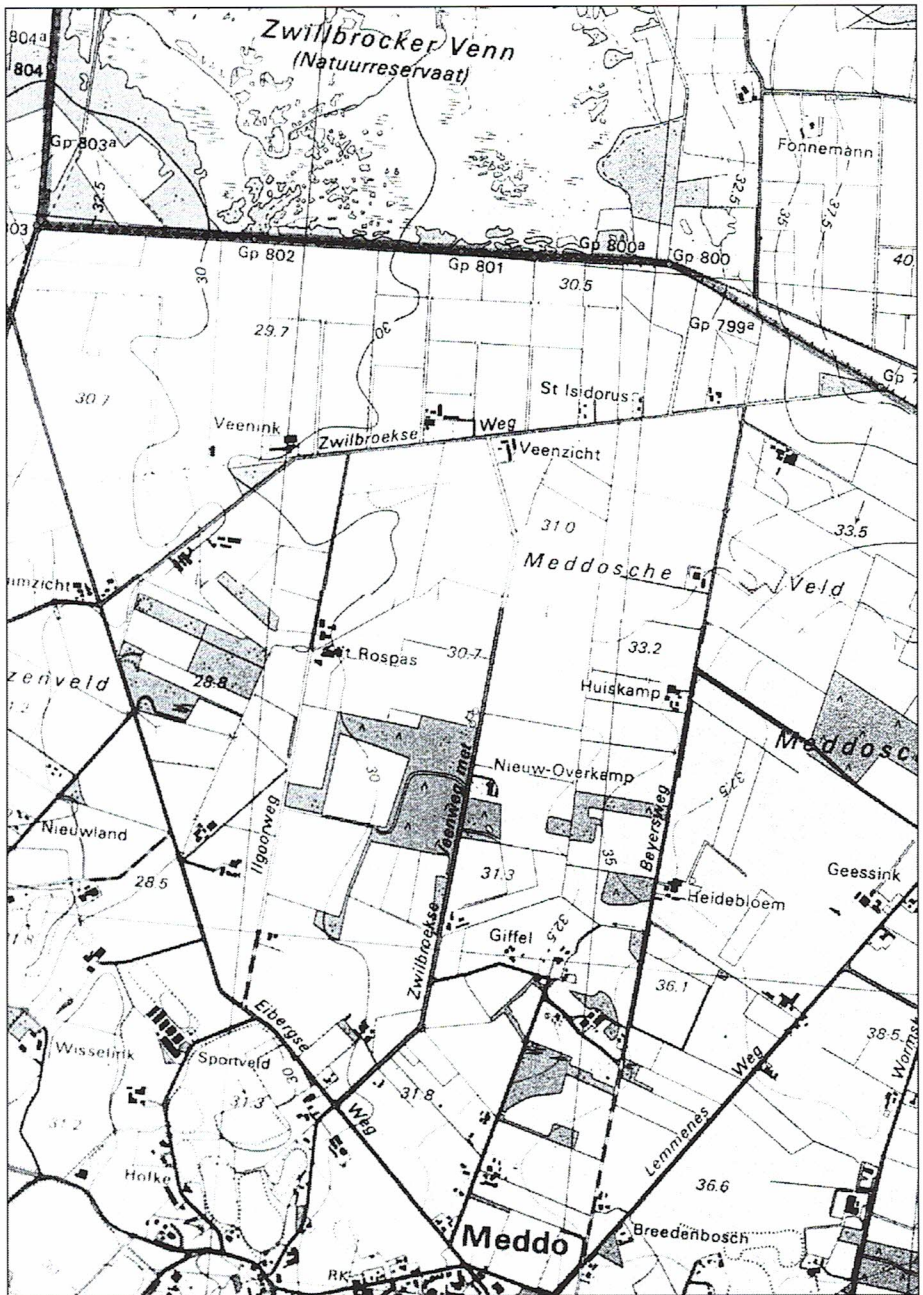
Landmeter Hoetink uit Zutphen heeft dan al 26 bladen van de kadasterkaart overgenomen en zal die “in inkt” overbengen, waarna op verkleinde schaal grensscheidingen, wegen en waterleidingen zullen worden weergegeven.

Nog in 1851 wordt landmeter Griffijn uit Zutphen beëdigd en hij kan beginnen met “wegen uitbakenen, zichtvreeën opnemen en de grond classificeren”. De grenzen van de stukken grond moeten duidelijk worden “gekielspit” (begrensd door een gegraven sleuf rondom) en met “genommerde paaltjes worden afgezet”. Deze laatste bezigheid ten behoeve van **het aanleggen van wegen** zal openbaar worden aanbesteed.

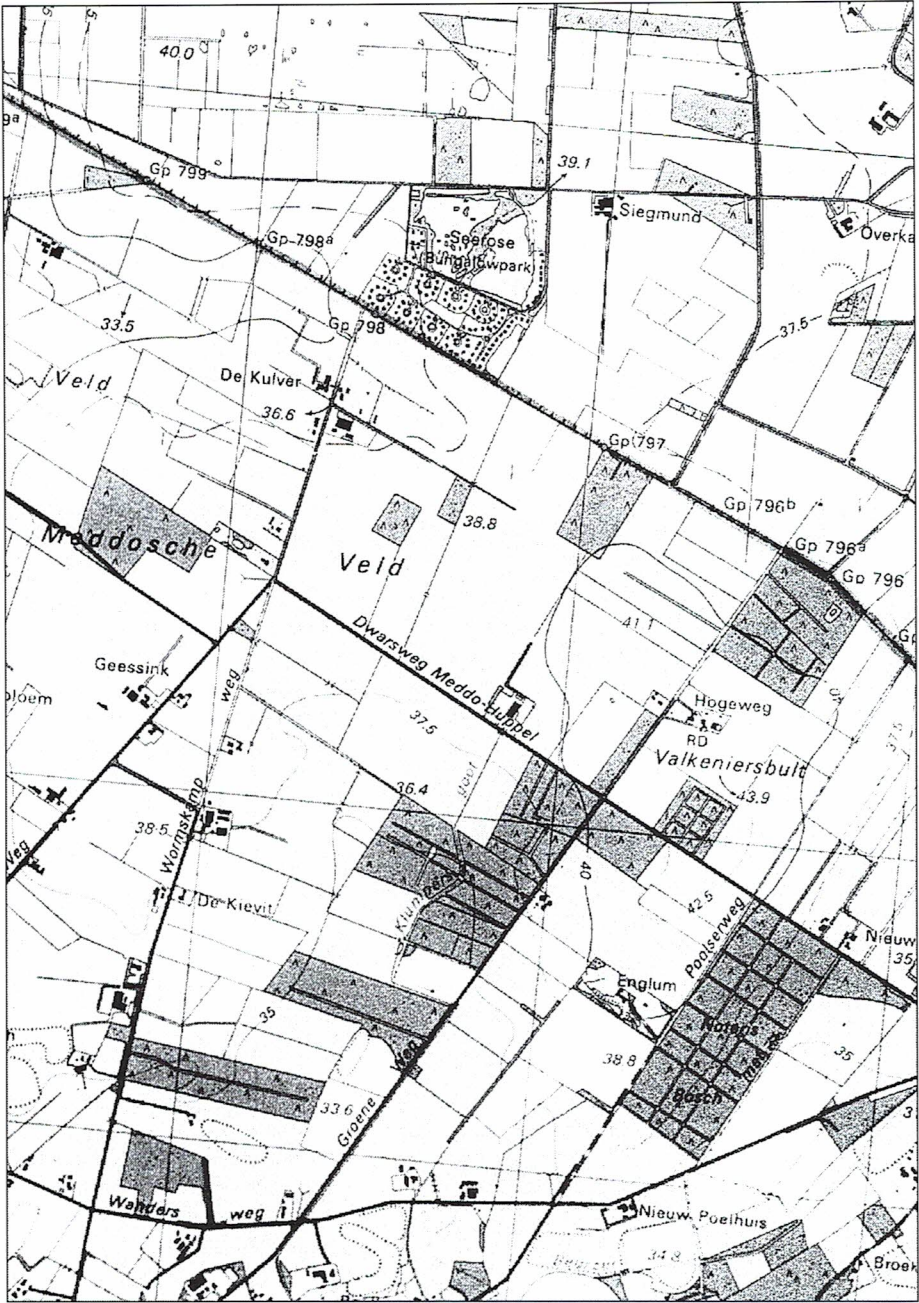
Griffijn ontvangt als loon f 1,50 waarvan hij f 0,50 moet afdragen aan Hoetink. Bovendien moet hij binnen 2 jaar klaar zijn met dit werk anders wordt er een korting van 5% op zijn loon ingehouden over elke maand die hij later dan de afgesproken twee jaar klaar is met dit werk!

Deze overeenkomst wordt getekend door beide partijen te weten A.Griffijn enerzijds en de commissie anderzijds.

In 1852 wordt er tevens een **commissie** gevormd die bij notaris B.G.Dericks

Stafkaart, uitgegeven door de Topografische Dienst Nederland.
 Op deze kaart staat een deel van de Marke van Meddo langs de Duitse grens;
 de grensstenen staan erop aangegeven.

Stafkaart, uitgegeven door de Topografische Dienst Nederland.
 Op deze kaart staat een deel van de Marke van Meddo langs de Duitse grens;
 de grensstenen staan erop aangegeven.

“de nodige gelden zal vragen voor de aanleg van wegen, bruggen, etc. in de Mark” en verder zal aan hem opgedragen worden “alle verkooping en de acte der verdeling betreffende, om dezelve in order te brengen.”

Het commissielid B.F.J. Grimmelt wordt tot **penningmeester** benoemd en toegevoegd aan het dagelijks bestuur.

Omdat er veel geld gemoeid is met de verdeling (loon landmeters, materiaal voor meting, voor bruggen en wegen die verbeterd moeten worden, enz.) krijgt hij een vergoeding voor al dit werk van 2% van de sommen die hij moet beheren.

Ook worden er **schatters** beëdigd die de grond classificeren. Men besluit om 5 klassen grond te maken:

1e klasse grond van f	150.-	den bunder
2e “ ”	- 120.-	“ ”
3e “ ”	- 90.-	“ ”
4e “ ”	- 60.-	“ ”
5e “ ”	- 30.-	“ ”

Grenssteen no 801 midden op het fietspad

Verder zal men “uiterst besten grond reserveren” en wel 1/60 deel (van het gehele gebied) dat gebruikt kan worden voor “abuizen” (vergissingen). Zie hiervoor artikel zeven.

Daarnaast zal 50 bunders grond worden gereserveerd o.m. “voor de vermeende regten van schaapsdrijf en leem- en zandgraven”.

In de volgende vergadering worden enige zaken behandeld “**omtrent de Hutten welke naderhand zijn opgeslagen**” en welke dus “**geen aanspraak hebben**” op het bepaalde bij artikel 2 en 3.

Over deze **hutten** kort het volgende:

Voor de niet-gewaarden (degenen die geen grond bezitten) bestaat de mogelijkheid om grondbezitter te worden. Voorwaarde is, dat zij in één nacht een hut zetten, waarvan de volgende morgen de schoorsteen moet roken! Een stuk grond daar omheen van

90 are, afgebakend door een “kielspit”(kleine vore) is dan hun eigendom. Het is niet precies na te gaan hoeveel grond iedere hut heeft gehad. In de archieven wordt het bezit aan gaardegrond of bouwland uitgedrukt in roeden, ellen en palmen, welke alle drie als lengtemaat bekend zijn. We kennen de Rijnlandse roede (3.70 mtr.), de Amsterdamse roede (3.68) en de Nederlandse roede van 10 mtr. We weten niet precies welke 20 hutten er toen gezet zijn, maar in de huisnamen is soms nog het woord “...-hutte” of “Huttert” als eigenaam bewaard gebleven. Zo kennen we nog de namen *Beijershutte*, *Hutjans*, en de *Lichtmishutte*.

De *Beijershutte* (huisnummer 132) moet al gebouwd zijn voor 1684. De naam is in 1834 vervangen door de naam van de toenmalige kopers: Meddeholt.

De *Harmen Jans' hut*, of *Hutjans*, ook wel Wormskamp

(huisnummer 170) wordt gebouwd omstreeks 1860. In 1866 wanneer de eerste bewoners hun boerderijtje overdragen aan hun zoon, is de oppervlakte van huis en erf 2 roeden en 40 ellen en het bouwland “97 roeden en 30 ellen” groot.

De *Lichtmishutte* (huisnummer 201) is gebouwd op Maria Lichtmis, 2 febr. (waarschijnlijk) in 1837.

Blijkbaar zijn er dus vóór de verdeling al “een twintigtal hutten opgeslagen”. Niet altijd klopt de oppervlakte grond die de bewoners zich hebben toegedacht met de geldende afspraken. Ze hebben dan meer afgebakend dan de hun toegestane 90 are. Waarschijnlijk hebben ze ook niet altijd toestemming gevraagd, gezien de opmerking over “willekeurig geplaatste hutten”!

In nov. 1852 worden de “persoonen welke willekeurige hutten in de Mark hadden geplaatst” opgeroepen. Men wil hen het teveel dat zij hebben afgegraven wel gedeeltelijk laten houden, maar dan moeten zij daarvoor de getaxeerde kooprijks betalen ofwel ze kunnen het huren tegen 4% van de getaxeerde waarde. Er wordt samen met de landmeter nagegaan welke van deze hutten vóór de dagtekening van het verdelingsplan zijn geplaatst. Deze zijn dan wél berechtigd en krijgen de grond toebedeeld. Men stelt vast dat de berechtigden zijn:

Theo Overkamp bij de grenssteen 800ª met het oude nr 51 en het jaartal 1766

Grenssteen no 799ª bij de gor grens in het verlengde van de Beyersweg

H.J.Lukenhuis (reeds eerder berechtigd), H. Abbink, J.B. Hinkamp, wed. A. Worp, J.W. Simmelink, G.J. Stemerding en H.J. Wormskamp.

Sommigen hebben méér afgegraven dan hun toekomt. Het teveel aan grond zullen ze ofwel moeten kopen of huren of het wordt hen afgenomen.

Die hutten welke ná de dagtekening zijn geplaatst, hebben dus geen recht op toewijzing. Dit zijn H. Busker, J.H. Stemerding, Roelofsen en J.B. Lemkamp. Deze laatste mogen een bunder grond kopen "na de getaxeerde waarde met 50 ten 100 verhoging". Sommigen zoals J.W. Simmelink, J.H. Luikenhuis en G.J. Stammers stemmen hiermee in en betalen de meerdere grond terwijl anderen, "hun belang niet beseffende en door anderen opgestookt onstuimig zich gedroegen..."

Omtrent het Hillegoor, de Poel en het Tolkampslat

wordt besloten om "het-zelve bij publieke veiling (in percelen) te verkopen". De commissieleden, "deze (moerasgrond) als uiterst besten grond niet geschikt oordeelende", vermoeden terecht dat de berechtigden geen aanspraak zullen maken op een hen eventueel toekomend deel....

Een hut die bij de ingang van het Illegoor staat (mogelijk de Harmen Jans' hutte), zal worden verplaatst omdat deze "het geheele perceel in waarde grootelijks zou doen verminderen". Men zal andere geschikte grond "tot eenen bunder tegens koop of huur, daar bij toemeten". Helaas verzet de bewoner zich daartegen, hoewel hem beloofd is, daarbij "zijne hut aanmerkelijk te vergrooten en te verbeteren....."

Het plan van verdeling.

Hoe ziet dit nieuwe "Concept ontwerp ter Verdeeling der Markengronden van de buurschap Meddeho Gemeente Winterswijk" er nu uit? In 20 artikelen worden alle bijzonderheden van die verdeling omschreven (art. 15 is hiervoor reeds vermeld).

De eerste 14 artikelen komen hierna (deels verkort) aan de orde. De "mismattingen en beswaaren" bij de uitvoering ervan lopen soms hoog op, al komt men er toch altijd weer uit.

WINTERSWIJK *25 Januarij* 1868/70

KENNISGEVING

Aan *Roebus Bernad* *Karel Kamp*

De Commissie tot verdeling en ontbinding der Mark *Meddeho*, gemeente *Winterwijk*, heeft bij besluit van den *27 Decemder 1869* bepaald, dat van de gronden uit genoemde Mark aan UEd. toegedeeld, tot goedmaking der kosten op die *ing vallende*, zullen geheven worden, twee en een half percent van de waarde der aan UEd. toegedeelde *Mark* met bepaling om die te voldoen vóór of op den *eersten Maart* in handen van den Theesurier dier Mark **B. F. J. GRIMMELT**.

maart 1870

De Commissie:

- TENKINK.
- ROSEN.
- GRIMMELT.
- V. DUNNOLD.
- TE STRAAKE.
- GEESINK.

T. Straake

Het bedrag a $2\frac{1}{2}$ percent der aan UEd. toegedeelde waarde is fl. *26. ii*, uiterlijk te voldoen als boven bepaald.

te nabes 1/2 in Markt 1/2 in Maart 1870

Ontvangen van *Bernard Roebus de zoon van Les en Barent*
Gulden en 11 Centen volgens bovenstaande kennisgeving

WINTERSWIJK den *13 Maart 1871*

De Penningmeester der Mark *Meddeho*:

B. F. J. Grummelt
Nick Grummelt

Bewijs van betaling aan de Marke, 1871

Grondslagen

Artikel een

“De Commissie zal zich vooraf wenden aan Zijne Majesteit den Koning, als Heer der Heerlijkheid Bredevoort tot welk de Gemeente Winterswijk behoort en Hoogst denzelven als in deeze Zijne hoedanigheid volgens informatie voor een tiende eigenaar van alle woeste gronden onder Winterswijk, verzoeken om afstand van dit bijzonder regt op de Markt van Meddeho, en wel ten behoeve van dezelve”.

Men heeft 's konings goedkeuring dringend nodig omdat hij eigenaar is van een-tiende deel van alle woeste gronden onder Winterswijk. En dat zijn nogal wat bunders: binnen de gemeente Winterswijk ligt in die tijd ruim 13000 ha. woeste grond waarvan 7000 ha. heide en onbebouwde grond is! De marke Meddo is de grootste van de zes marken in de gemeente en omvat dan 1600 bunders woeste grond!

Artikel twee

“Bij elk binnen den kring der Mark van Meddeho gelegen en **tot de Markengronden van Meddeho beregtigd woonhuis** het welk bij de opmeting van het kadaster in den jare achttien honderd negen en twintig bestond, thans nog bestaat of ook na dien tijd afgebroken en herbouwd is, zal aan den eigenaar van het zelve toegedeeld worden **eenen bunder middelbaren Markengrond.**”

Artikel drie

“Bij elk woonhuis of hut welke door eenig tot de Mark niet beregtigd persoon (zijnde de geene die geenerhande grondeigendom in de Buurschap Meddeho bezit) op den Markengrond is gebouwd en **voor dagteekening dezes bestond**, zal in eens gegeven worden eenen bunder middelbare grond en zal aan den **steenbakkerij door Derk Overkamp** in de buurschap Meddeho opgericht, worden afgestaan twee bunder grond geschikt voor zijne steenbakkerij door de Commissie te bepalen, en wel tegen tauxatie der oorspronkelijke waarde, en zal aan de **eigenaren der Hazenvelsche windkorenmolen**, om die molen worden toegedeeld het beregtigd aandeel der Markengrond, voor woonhuis en oudhoevige gronden hun daar bij competerenden, en wijders aan deelgeregtigde eigenaren dier molen worden toegestaan om in mindering van hun aandeel der Markengronden uit andere deelgeregtigheden voortspruitende tot twaalf bunders grond daarom of bij toegedeeld worden.”

Ook in dit artikel (zie ook art. 5) wordt de steenbakkerij van Derk Overkamp genoemd. Overkamp is hier een (tweede) steenbakkerij begonnen (zie boek Meddo deel II, pag 117). Daarnaast wordt met steenbakkerij ook het erve Giffel bedoeld.

Eigenaren van de molen zijn (in 1851) notaris Dericks met enkele familieleden en daarnaast de heren E.Lammers. B.A.Elsinghorst en J.W. te Strake.

In 1858 wordt bovenstaand artikel uitgebreid en nader omschreven met een bepaling die te maken heeft met het **windrecht** voor die molen, namelijk dat:

“in de uitgestrektheid van twaalf bunders oppervlakte binnen den cirkel, zoals op de kaart is aangeduid, welke straal gelijk is aan 197,5 ellen en wel om den koornmolen (de koornmolen als centrum) staande op het Hazenveld in Meddeho

65/

Nevelskamp

De ondergeteekenden, Commissieleden van de Mark van MEDDO, verwittigen U, *J. B. Polhuis* dat gij tot onderhoud der wegen, bruggen, duikers, enz. krachtens akte van scheiding zijt aangeslagen op 50 cent per bunder en Uw bundertal bedraagt *13 B 3 R 160* is *6.51 1/2* welk bedrag gij voor *25 juli 1884* aan den Penningmeester A. G. TENKINK wordt verzocht te voldoen.

Bij gebreke van betaling zal men U in rechten moeten vervolgen.

De Commissie:

- A. G. TENKINK.
- J. A. GEESSINK.
- H. W. TE GUSSINKLO.
- J. H. SEVINK.
- G. W. TE VOORTWIS.

Zesje 6.51 1/2 l.

Volmond. 13 juli 1884 J. B. Polhuis

Aanslag van de Mark van Meddo, 1884

onder de gemeente Winterswijk, **geene boomen mogen gepland en geene huizen mogen gebouwd worden, of iets waardoor de molen belet wordt, zijne werking ten uitvoer te brengen.**"

Artikel vier

"Niettegenstaande eenig onder een dak staande woonhuis afgedeeld aan verschillende eigenaren toebehoort en door dezelve bewoont wordt, zal aan deze verschillende woningen **slechts een bunder** worden toegedeeld".

In 1850 en 1853 is J.W.Hesselink van "de Kappe" in bezit gekomen van "de Bruggenkamp" (boek Meddo dl II, blz 47). Hoewel hij er niet zelf woont, eist hij in 1856 daarvoor ook een gerecht deel van de markegrond. In 1858 besluit men aan die eis geen gehoor te geven.

Artikel vijf

"De overrest der Markengronden van Meddeho zal verdeeld worden naar evenredigheid van de grootte der bouw en tuingronden welke in deze Mark aanwezig zijn, dat is van alle in deze Mark aanwezige deelgerechtigde bouw of tuingronden tot welker bemesting altijd het vrije gebruik der Markengronden tot het halen van plaggen als anderszints heeft behoord, met dien verstande dat aan elken eigenaar van voornoemde bouw en tuingronden een aan die grootte dier landen **evenredig aandeel daarvan** zal toebedeeld worden, zullende de in deze Markengronden voorkomende zoogenaamde **schaddegrond** zoo veel mogelijk na evenredigheid en in mindering voor eens ieders aandeel worden toegedeeld, alles onder voorbehoud van de bijzondere regten, welke sommigen vermeenen te hebben, wegens **het regt van schaapsdrift** of **leemgraven** als anderszints, of hoe dezelve ook genoemd mogten worden nog op de markengronden van Meddeho zouden kunnen hebben, zullende alle vermeende regten met stukken bewezen moeten worden en door gecommiteerde onderzocht en

zoo mogelijk bij schikking tegen afkoop in grond zullen opgeheven worden”. Met name dit artikel geeft nogal wat moeilijkheden. De hier vermelde rechten zijn ooit door de marke toegestaan door (mondeling) goedvinden. Er wordt dan ook steeds gesproken van “vermeende rechten”, ze zijn dus niet schriftelijk aantoonbaar.

Met name Goossens verwijst naar het feit dat zijn steenbakkerij al bestaat sinds 1739 en er hier dus sprake is van een verworven recht. In 1851 besluit men - nadat advocaat Steenlack uit Zutphen advies is gevraagd - om aan de bewoners van de Hilte (vanwege dit recht van schaapsdrift) vier à vijf bunders vooraf toe te kennen. En aan Derk Overkamp twee bunders grond “geschikt voor leem graven voor zijn tiggelovens”. Men vraagt de belanghebbenden dit te beschouwen als bewijs van de vergadering om die “kwestie” in der minne te schikken.

Het blijkt dat de Hilte 32 bunders eist en Goossens (steenbakkerij erve Giffel) 18 bunders. Uiteraard tekenen beide belanghebbenden bezwaar aan tegen dit besluit en B.J.Goossens treedt af als bestuurslid. Zijn plaats in de commissie wordt later ingenomen door R.Tenkink, Gelderesch, terwijl het secretariaat wordt overgenomen door G.J.Balink. Ook Overkamp is het met deze beslissing niet eens.

Beide kwesties slepen zich enige jaren voort. Tenslotte besluit de commissie in 1857 (!) om aan de Hilte 8 bunders toe te kennen en Goossens neemt genoeg met vijf bunders. Overkamp is inmiddels elders een steenbakkerij begonnen. Hiermee zijn deze moeilijkheden uit de weg geruimd.

Artikel zes

“Als grondslag voor de toedeeling zal de **grootte** der in artikel vijf hiervoor genoemde **bouw- en tuingronden worden aangenomen** zoo als dezelve bij de **meting van het kadaster in den jare 1809** zijn opgenomen zonder in aanmerking te nemen wallen of heggen van geringe breedte, zullende echter alle andere daarbij ingeslopen misstellingen verbeterd moeten worden”.

Artikel zeven

“In deeze verdeeling worden begrepen **alle aan de Markt van Meddeho toebehoorende gronden** welke slechts eenigzints voor verdeeling vatbaar zijn, uitgenomen een sestigste gedeelte hetwelk **ter terechtbrenging en verbetering van misstellingen of abuizen**, welke bij de verdeeling mogten ontdekt worden in reserve zal worden gehouden, om voor zoo ver hetzelfde daartoe niet benoodigd mogt zijn, na afloop der verdeeling **openbaar verkocht** en de koopspenningen tot bestrijding van de onkosten en uitgaven op de verdeeling vallende, aangewend worden”.

Artikel acht

“De zoogenaamde **Plaggenvreën**, voor zooverre dezelve oude en sedert **dertig jaren of meer erkende en als zoodanig verdedigde Plaggenvreën** zijn, komen voor twee derde in de gemeenschap der te verdeelen gronden....., zullende het overige **een derde aan de bezitters der plaggenvreën in eigendom verblijven**, zonder dat daarvoor eenige toerekening of mindering van hun aandeel in de verdeeling zal plaatsvinden.... (en als hij meer mocht bezitten dan het hem

toekomstige aandeel), zal niettemin **zijn geheele plaggenvree** als het geringst hem aankomende gedeelte **aan hem worden toebedeeld**".

Artikel negen

(handelt over de taxatie van de gronden) De gronden worden "**soortsgewijze getaxeerd**" en "na evenredigheid van de meerdere of mindere waarde" van die grond wordt het stuk dat iemand krijgt kleiner of groter... "bij voorbeeld de toe te deelen grond zesmaal beter zijnde, wordt het stuk dat hij voor zijn aandeel ontvangt zesmaal kleiner en omgekeerd".

Artikel tien

(bepleit een soort ruilverkaveling)

"De deelgerechtigden zullen zooveel mogelijk trachten door onderlinge **uitruilingen hunne plaggenvreën** op eene duidelijke en regelmatige wijze te begrenzen...". Bij bezit van minder dan 1/10 bunder markegrond, mag een commissie (zie art.14) dit aan anderen toewijzen, zonder de eerste eigenaar te benadelen.

Artikel elf

(dient om versnippering van gronden te voorkomen)

"Aan elk deelgerechtigde zal het hem aankomende **in het publieke veld zoo veel mogelijk digst bij zijne bijzondere eigendommen toegewezen worden**".

Dit aangevuld met de bepaling dat niemand eraan te kort mag komen.

Artikel twaalf

(gaat over het reeds afgegravene, dus reeds bewerkt)

"Bij aldien eenig geërfdn willekeurig gronden die tot de publieke mark behooren **mogt afgegraven hebben**... staat het hem vrij dit **in mindering** te brengen van zijn aandeel. Het meerdere (dan waarop men recht heeft) zal aan de marke vervallen. De commissie zal dan bepalen hoeveel en waar die grond wordt "afgesneden" en geeft daarvoor geen vergoeding.

Artikel dertien

(over de verdeling van het veen)

"...voorzover deeze veengronden in deeze Mark voorkomende voor een verdeling vatbaar zijn, en zoo ja aan **ieder woonhuis** in art. 2,3 en 4 omschreven welke geen eigen veen hebben **een gelijke hoeveelheid worden toebedeeld**..."

Artikel veertien

"indien dit concept ontwerp van verdeling door de grootte meerderheid der deelgerechtigden mogt gesanctioneerd" (worden), dan zal op de marken vergadering van **7 november 1846**

aan de commissie worden opgedragen,...."om dit plan **ten spoedigste te doen uitvoeren**".

Op 29 juni 1853 wordt besloten om enige bescheiden, (waaronder de notulen) op te zenden aan de heer Steenlack te Zutphen.

Deze overlijdt echter in die periode. Vanaf juni 1853 tot maart 1856 ontbreken

dan ook de notulen. Op 1 febr. 1856 ontvangt men het notulenboek terug “uit handen van de weduwe mevrouw Steenlack”. Daarna wordt dan geschreven: dat “de verhandelingen der commissie tussen deze beide data” in het klijn hierbij overgelegd (is) omschreven”. Daarna zijn de notulen weer compleet en daarin komt dan vooral de uitvoering van de artikelen “sestien” tot en met twintig aan de orde. Deze handelen over de aanleg van wegen, bruggen, waterleidingen en duikers.

* * * *

Ter Woord's Hendrik vertelt.

Zijn leven omspannt bijna de hele twintigste eeuw. Geboren op 12 februari 1901 maakte Hendrik ter Woord als jonge vent *den aersten oorlog* al bewust mee. Hij zag het katholieke en protestantse volksdeel eerst uit elkaar en later weer naar elkaar toegroeien. En het kost hem geen moeite zich *de slechte tied* (in de crisisjaren dertig) voor de geest te halen. Bijna heel zijn werkzame leven speelde *Woord's Hendrik* een vooraanstaande rol in de Meddose gemeenschap. Het gehoor van de nu 96-jarige is niet meer wat het was en het lopen gaat hem nog maar moeizaam af. Maar welke gebreken de jaren ook mogen hebben gebracht, met zijn geheugen is niets mis. In een gesprek op zijn kamer in Woonzorgcentrum De Vredense Hof haalt hij opgewekt herinneringen op. “*Ik heb niks gin verdreet van mien laeven. Ik heb overal schik met 'ehad*”

“Tegenwoordig moet je zoveel mogelijk leren, wil je mee kunnen in de maatschappij. Dat was vroeger wel anders. Toen was het belangrijk dat je goed kon werken. Als je goed plagen maaien kon, dan was je een hele kerel. Wat dat betreft heb ik alles meegemaakt: er is geen werk of ik heb het wel gedaan!”, verzekert Ter Woord, die is geboren en getogen op *Woordman*, de bouwplaats aan de Goordijk die officieel bekend staat als *De Woord of Harmelinkswoord*. “In de eerste oorlog bijvoorbeeld, toen ik een jaar of zestien was, ging ik bij ons achter naar de boerderij van de Garver. Eikenhout *houwen* en schillen. De bast klopte je eraf en die ging naar een leerlooierij die toen in Winterswijk vooraan in de Meddosestraat gevestigd was. Daar stond je dan de hele dag, met z'n vieren te kloppen.”

Bijverdienen

“Je pakte alles aan om wat bij te verdienen. Zeker in *de slechte tied*. We vervoerden van alles met onze wagen en twee paarden. Metselzand halen uit Lieveelde. Op een keer hebben we 50 eikenbomen voor *Naosman* (Houthandel Nahuis in Groenlo, red.) *omgehouden* en vervoerd omdat *Naosman* geen *holthouwers* krijgen kon”, vertelt Ter Woord. Ook werd er veel stro gereden naar *Pruussen*. “Dat kostte toen zowat niets. Twee gulden 50 voor duizend kilo stro, zoiets. Wij hadden in 't Veld veel rogge. Dat brachten we dan naar de grensovergang bij Huppel. Daar werd het weer overgeladen, want zelf er de grens mee over, dat mocht niet.” Ook bij de verbetering van de Goordijk (“*Dat was vroeger ne rotweg!*”) was hij met zijn paarden betrokken, de kiepkarren

over het spoor trekkend. “Wij kregen daar toen, voor ons en de paarden, f 5,60 per dag. Terwijl de gewone arbeiders 12 gulden in de week kregen!”

“*Thijs Bernard* (Bernard Menting, red) *mog ok graag veur’n*”, herinnert Ter Woord zich. “Op een bepaald moment was de Heidemij klaar met z’n verbeteringen in Kotten en bij het Wooldse Veen. De spoorrails en de kiepwagens konden goed gebruikt worden bij de Goordijk. Thijs Bernard had gehoord dat daar wel tien gulden per dag mee te verdienen was! Dus wij naar ’t Woold, de wagen met het ijzerwerk volladen en weer naar huis. Het had toen een tijdje hard gevoren, dus wij dachten wel een klein stukje over ijs te kunnen. Maar we zakten er door. Dus moest alles er weer af en een eindje verderop weer opnieuw worden opgeladen. Tegen vier uur ’s middags hadden we het weer zover. Maar we zijn nog maar goed en wel op weg, of daar begint de wagen te schudden en te bibberen.... en bats! loopt er een wiel van de wagen. Het achterste deel bleek te zwaar beladen. In de buurt hebben we toen van een boer een wagen geleend en alles weer overgepakt. En toen weer op huis aan: ’s avonds om 7 uur door de straten van Winterswijk, met die ontzettend *galverende* metalen kiepkar vast achter de wagen! Maar Thijs Bernard moest daarna nog wel de geleende wagen terugbrengen naar het Woold en zijn eigen wagen laten maken. En dat heeft hem al met al meer gekost, dan het tientje dat ’t ’m opracht!”

Schoolstrijd

Woord’s Hendrik ging nog naar school in *d’olde schoole*, waar protestant en katholiek toen nog broederlijk vereend onderwijs genoten. Achttien jaar was hij, toen de katholieken een eigen school oprichtten. “Ik weet nog goed dat die gebouwd is. Eerst zou ’t bij Spiekerman achter gebeuren. De *schoppe* (de loods-in-aanbouw van de ABTB, red.) moest daar weg en daar zou de school komen. Ze waren al begonnen, het geraamte stond er al. Toen konden ze ineens naar *d’n timp* van Overkamp-Te Brake, die daar toen nog een hof had liggen. Die plek lag denk ik beter. Op een door-de-weekse morgen na de Mis werd met vereende krachten het geraamte opgepakt en verplaatst naar de Timp, zodat op de vrijgekomen plek de school gebouwd kon worden.”

Zijn eigen kinderen (voortgekomen uit zijn huwelijk met *de jongste daerne van Te Walvaart*) gingen naar de St Jozef, de katholieke school. Twaalf kinderen telde zijn gezin. “Dat was in die tijd niks bijzonders hoor, zulke grote gezinnen! Tegelijk met ons zijn er binnen 14 dagen nog 4 stellen getrouwd. Daarvan kregen wij twaalf kinderen, *Kronnieman van de Baeke* kreeg er dertien, Pierik had er tien en Smeenk veertien. Alleen *Kronnieman’s* Hendrik had er dan wat minder, vier maar. Maar ja, wat wisten wij toen? Tegenwoordig weten blagen van 7, 8 jaar al meer dan wij, toen we gingen trouwen!”

Hendrik is nooit gelukkig geweest met die de scheiding van het protestantse en katholieke volksdeel. Met name als voorzitter van de Werktuigenvereniging, een functie die hij 36 jaar lang (van zijn 29e tot aan zijn 65e) zou uitoefenen, kreeg hij er veelvuldig mee te maken.

In de Werktuigenvereniging bleef het katholieke en het protestantse volksdeel namelijk ’gewoon’ samenwerken. “Van die scheiding merkte je in de *naoerschop* gewoonlijk niet veel. Maar in de Werktuigenvereniging zaten in de tijd

Familie ter Word van boerderij "Harmelinkwoord" . Foto gemaakt in 1952 voor het vertrek van zoon Willem naar Canada.

*Staannd v.l.n.r.: Dinie - Johan - Bennie - Gerard - Willem - Willemien - Theo - Fien
Zittend v.l.n.r.: Annie - Guusta - vader Hendrik - moeder Marie - Paula - Lies*

dat ik erbij kwam oudere lui als de oude Wijnveen en Boeijnk van de Helmer in het bestuur. En die waren scherp, heel scherp. Terwijl het op zich *beste leu* waren, maar dat kwam vanwege die scheiding. Als je bij hen dan niet op tijd was met een machine of iets anders, dan was het duidelijk: dan had je de katholieken voorgetrokken.”

Ter Word kan er nu om lachen, maar betreurt dat het ooit zover heeft moeten komen. “Ik heb er altijd maar een *betj'n met hen 'edaone*. Nog altijd begrijp ik niet waarom de katholieken toen zo nodig apart moesten. En tegenwoordig zitten de protestantse en katholieke kinderen al weer hoog en breed bij elkaar. Gelukkig.”

Gemeenschap

Ter Word was zeer actief in het gemeenschapsleven. Hij heeft in zijn leven heel wat af vergaderd. “Op een keer was ik 's avonds nog aan het werk op het land. Komt Toebes Tone bij mij aanlopen: waar ik toch bleef, er was vergadering van de Werktuigenvereniging! En ik was nog wel voorzitter!”, vertelt hij lachend. “Maar ach, zoveel stelde dat meestal ook weer niet voor. Ik heb bijvoorbeeld in het bestuur van de Rabobank gezeten. Dan moest je zo nu en geld tellen. Of het allemaal nog wel klopte.” Ook zat hij jarenlang in het bestuur van de ABTB, waarvan ook nog twee jaar als voorzitter. “Dat was eigenlijk niet de bedoeling. Steenkamp was namelijk gevraagd om in het bestuur te komen en voorzitter te worden. Tijdens de vergadering zei hij toe, maar 's anderen daags

zei hij weer af. En ik was toen vice-voorzitter. Dus besloot het bestuur dat ik maar voorzitter moest worden! Zodoende ben ik daar ook nog twee jaar voorzitter geweest. Dat was in de tijd dat we die silo's bij de Bond bouwden (in 1966, red). Ik ben nog als voorzitter bij de opening van de silo's met de burgemeester daar boven op geklommen."

Werktuigenvereniging

Zijn werk voor de Werktuigenvereniging is hem altijd het liefste geweest. "Toen ik erbij kwam, kwam ik tussen allemaal oude luitjes. En ik werd als jonkie meteen voorzitter, als opvolger van Theodorus Overkamp (van Nieuw Overkamp, red). Die zijn nog tegen mij: *"A'j neet wet hoo a'j d'r met an mot, kom dan maor bi'j mi'j an."* Maar ik heb me er altijd prima mee gered."

Wanneer de werktuigenvereniging precies is ontstaan weet hij niet. "Dat was al ver voor mijn tijd. Maar het was eerst gewoon een dorsvereniging. Later kreeg je van het rijk in gebieden met veel kleine boeren een toeslag van een derde op de kosten, als je gezamenlijk machines en zo aanschafte. Vanwege die subsidie is toen die vereniging er gekomen."

De bestuursleden, - en helemaal de voorzitter- moesten regelmatig opdraven bij of voor de Werktuigenvereniging. "Hoe vaak ik wel niet naar die loods geweest ben! De andere besturen, zoals van de ABTB en de boerenleenbank, dat was vooral avondwerk. Maar voor de Werktuigenvereniging was je voortdurend op pad. Dan weer dit, dan weer dat. Zo was een keer de oude Deunk aan het rogge maaien. Goed rijp, maar het had erover geregend. En bij het maaien vielen daardoor alle koppen door elkaar. En het vrouwvolk dat er achter liep trok zich de handen kapot, om het uit elkaar te krijgen. Dus komt Deunk bij mij: *'hoo mo'k daor met an?'* Dus ik mee, kijken. Als je nou de rijen eens een beetje breder neemt, heb ik 'm toen gezegd. En jawel, toen viel het mooi." Regelmatig toog hij ook met een of meerdere bestuursleden het land in, op zoek naar een aanvulling van het machinepark. Zoals die keer dat hij samen met eerste secretaris Boeijink naar Groningen toog, waar een grote boer een 'linkse binder' te koop aanbood omdat hij over ging op de combine. "Wij hebben die binder voor 1800 gulden gekocht. En we hebben er ook mee gewerkt, want het was wel een goed ding. Maar al snel hadden we de binders zelf niet meer nodig, toen hadden we ook een combine. Toen ik op mijn 65e afscheid nam, hadden we er zelfs al vier."

Draaimolen

Bij zijn afscheid van de Werktuigenvereniging, in 1966, stond de landbouw eigenlijk nog maar aan het begin van de grote mechanisering. Zoals de hele landbouw toen nog een hoge vlucht moest gaan nemen. Woord's Hendrik, die er al een heel arbeidzaam leven op had zitten, maakte daar op z'n oude dag de gevolgen nog van mee. Bouwplaats Woordman telde in zijn jeugd ongeveer zeven hectare grond. In de loop der jaren verdubbelde dat bijna, mede door ontginningen (o.a. *"in 't Veld teggen Brus an"*). Ooit een aanzienlijk bedrijf, maar twintig jaar geleden al te klein en met te veel verspreid liggende grond om een modern denkende boer te kunnen bekoren. Toen zijn zoon Johan het bedrijf in de jaren zeventig van hem overnam, werd het al snel verkocht. In Groningen werd een nieuw Woordman gekocht. En Hendrik verkaste mee. Maar toen vijf

jaar later Johan opnieuw de ruimte zocht, ditmaal in Canada, haakte Hendrik af en keerde terug naar Meddo.

Wat vanzelfsprekend was in zijn jeugd, is dat nu niet meer. "Ik weet nog goed, dat ik als een jochie van een jaar of zeven op een keer 's avonds met moeder naar de kerk ging, voor de vespers. *Potduuster* was 't daar en ijskoud. Na een tijdje kwam de koster en die zette voor in de kerk een klein olielampje. Daar moest je het mee doen. Maar de kerk zat wel hardstikke vol, je moest zoeken naar een plaatsje. Als je dat vergelijkt met tegenwoordig... Nu hebben ze alles in de kerk, alleen bijna geen kerkgangers meer!" Even mijmert hij. Dan breekt met een brede glimlach een andere jeugdherinnering door. "Ik weet nog goed, toen de eerste oorlog afgelopen was, dat er feest werd gevierd. Bij Onland, die had toen nog die oude zaal. En er was een draaimolen! Met twee paardjes er in, die de molen moesten draaien. Zoiets hadden wij, 16-17 jarigen, nog nooit gezien! *Wat hebbe wi'j daor ton wat op af 'espektakeld!*"

* * * *

Meddose Gemeentebestuurders. (dl.1)

In deze rubriek zijn de namen bijeengebracht van mensen, geboortig uit of nog

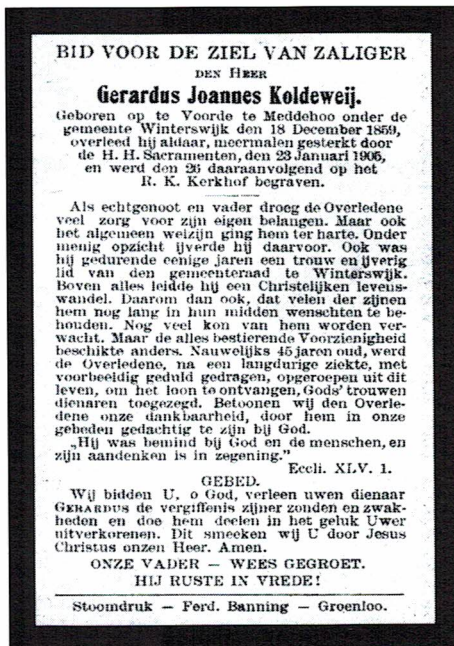
wonend in Meddo die een functie hebben (gehad) in het bestuur van de gemeente Winterswijk.

Voorlopig wordt alleen hun naam en de zittingsperiode voor de politieke partij vermeld. In een volgend artikel zal aan diegenen over wie meer te vertellen valt, uitgebreid aandacht worden besteed.

De hieronder genoemde personen hebben als raadslid of als wethouder deel uitgemaakt van het gemeentebestuur van Winterswijk en hebben op deze wijze ook de belangen van de buurtschap Meddo in de loop der jaren mede hebben behartigd.

In chronologische volgorde van hun zittingsperiode zijn dit:

G.J. Koldewey (geb. 15-12-1859, overl. 23-1-1905) afkomstig van "Groot Oostendorp". Raadslid in de periode van 1899 tot 1905, waarschijnlijk voor de lijst van de R. Kath. Kiesvereniging.

Bidprentje of gedachtenisprentje van G.J. Koldewey (geen foto beschikbaar)

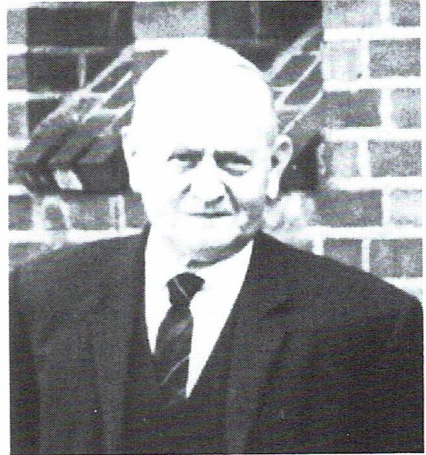
C. te Kronnie (geb. 7-5-1854) afkomstig van “Lantink”.
Van beroep is hij timmerman- schrijnwerker, hij verhuist later naar Corle waar hij op Hietbrink-Nieuwhuis woont. Van 1901 tot 1917 is hij raadslid.

G.C.Bent (geb. 21-3-1881, overl.3-1-1969), gewoond hebbend op “Nieuw-Beernink”. Gedurende ongeveer 30 jaar maakt hij deel uit van de Winterswijkse gemeenteraad, waarvan ca. 10 jaar als wethouder.
Van 1927 tot 1943 is G.C.Bent wethouder, met een onderbreking van 4 jaar als raadslid. Voor de oorlog heeft hij zitting voor de Vrijzinnig Democratische Bond gedurende de periodes 1919 tot 1943 en - na de oorlog voor de pas opgerichte Partij van de Arbeid - van 1946 tot 1949. Als bijzonderheid komt hierbij de periode 1945 tot 1946 waarin hij als “nood”-gemeenteraadslid fungeert. Hij wordt hiervoor op 16 juli 1946 bij speciaal Kon. Besluit benoemd tot aan de eerste verkiezingen na de tweede Wereldoorlog.

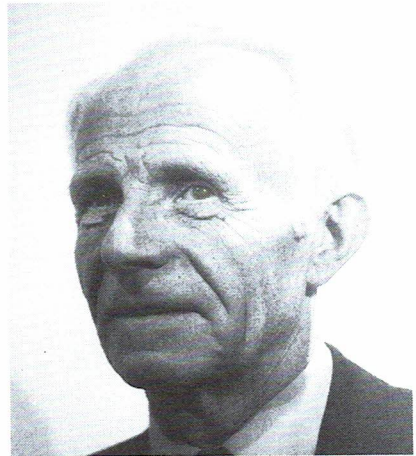
J.H. Overkamp (geb. 6-3-1867, overl. 20-5-1940) (van boerderij "Sevink"), raadslid voor de R. K. Staatspartij van 1929 tot 1933.

J. Hilbolt (geb. 2-4-1893, overl. 1-11-1968) raadslid voor de R.K. Staatspartij van 1927 tot 1931.

Th.F.A. Raben (geb. 3-2-1904, overl. 30-11-1973) van de "Isidorushoeve". Hij is voor de Kath. Volks Partij raadslid van 1946 tot 1969. Hierna is hij wethouder van 1958 tot 1966.

G.J. Bent (geb. 2-9-1913; overl. 28-9-1992) op boerderij "Nieuw-Beernink". Hij wordt raadslid voor de P.v.d.A. in 1953 en in datzelfde jaar nog wethouder een functie die hij 25 jaar lang blijft vervullen. Als oudste raadslid bekleedt hij ook meermalen de post van locoburgemeester.

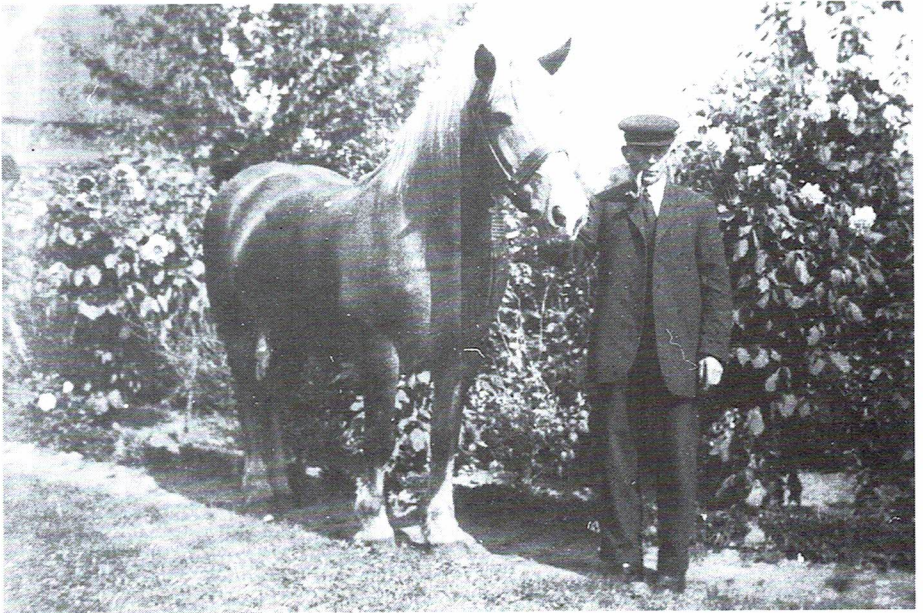
J.W. Dorsthorst (geb.25-2-1943)
van boerderij Wanders. Hij maakt
voor het C.D.A. (Christen Demo-
cratisch Appèl) deel uit van de raad
van sept.1978 tot dec.1995, waarbij
hij tevens fractievoorzitter is van de-
ze partij. Van mei 1990 tot april 1994
is hij wethouder.

J.A.J. Zieverink (geb. 24-3-1924)
van "Keveskamp" is voor de K.V.P.
raadslid van 1969 tot 1978. Van
1978 tot 1992 is Zieverink wet-
houder.

J.W.B. Tiggeloven (geb.5-6-1950)
afkomstig van "Poelhuis". Vanaf 12
april 1994 raadslid voor het C.D.A.

Jan Stammers "Boneman" van boerderij Wennink-Nieuwhuis met het paard op 't erf

Met drie paarden voor de graanmaaier en binder. Op de machine links G. Frielink en rechts B Niënhuis bij boerderij Geessink

Th. Elsinghorst van "Schurink" met zoon Frans zaait kunstmest uit de teil

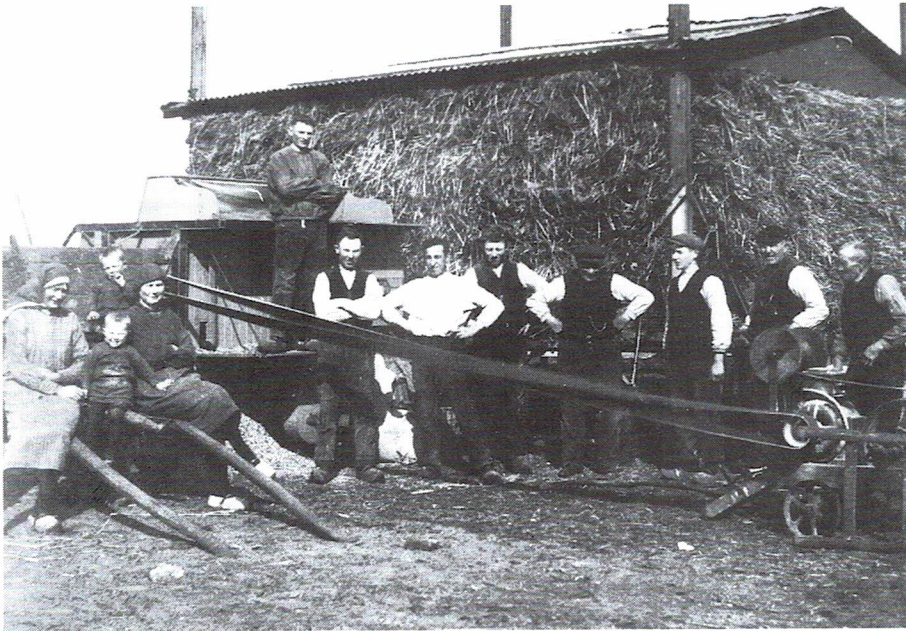
Vader Jan Leurdijk van boerderij "Lemkamp" met zoon Henk, die het hooi opsteekt

H. Jansen van "Hyink-Huysken" giet de melk via het zeef in de bus.

Is dat neet...

En dan is hier een foto van een bezigheid welke vóór en kort na de Wereldoorlog II regelmatig bij elke boerderij plaatsvond, namelijk het dorsen. Hierbij waren behalve de bewoners van de boerderij en de eigenaar(s) van de dorsmachine en vaak ook een aantal buren aanwezig om te helpen. Als u ons behalve de afgebeelde personen, ook de boerderijnaam kunt noemen, zullen we die in het volgende nummer van “Meer over Meddo” vermelden.

5

1 2 3 4

6 7 8

9

10

11

12

Is dat neet...

De foto uit "Meer ovver Meddo" nr.3 is gemaakt op 15 april 1936 ter gelegenheid van de overdracht door de dhr. Beekhof en zijn zuster (oorspr.afkomstig van Beijershuusken) van "Nieuw-Beekshuis" aan de diaconie van de Herv. Gemeente te Winterswijk. Hierop zijn afgebeeld: de schenkers, de wijkkerkeraad, de toekomstige bewoners Zwierink en enige Meddose ingezetenen. De personen die met name bekend (en herkend) zijn, zijn:

- nr. 1 zoon Jopie Zwierink
- nr. 3 J.Tenkink ("Geelink", diaken)
- nr. 5 ds.J.W.Roobol
- nr. 6 mw. Joh.Zwierink-Jansen
- nr. 8 mw.Beekhof (onderw.es, zuster van G.J.Beekhof)
- nr. 9 zoon Jan Zwierink
- nr.10 kleermaker Joh.Zwierink
- nr.11 ds.A.Wartena
- nr.12 G.J.Beekhof (onderwijzer te Winterswijk)
- nr.13 mw.H.H.te Kempel-Onstein ("Nijenhuis" huisnr.215)
- nr.14 mw.W.B.Nijenhuis-Weerkamp ("Klumper" huisnr.236)
- nr.16 te Voortwis (Berenschot, diaken)
- nr.18 De Roos (Lutker,diaken)
- nr.24 mw.J.B.Houwens-Hoenink ("Beekshuis" huisnr.159)
- nr.25 Derk W.Navis ("Gr.Esselink" huisnr.95)
- nr.27 Esselink (diaken)
- nr.34 B.W.Bollen ("Wormskamp" huisnr.212)
- nr.36 mw.J.E.Hijink-te Kulve ("Nijveld" huisnr.218)
- nr.38 B.W.Hoenink ("Hoeninkhuisje" huisnr.104)
- nr.39 G.J.Nijenhuis ("Klumper" huisnr.236)
- nr.41 G.C.Bent? (mogelijk ook B.Stegeman)

Colofon

"Meer ovver Meddo" verschijnt 1 à 2 keer per jaar en is een uitgave van de Werkgroep "Meddo's Verleden".

Redactie en administratie: secr: Van Eerdenweg 9
7104 BJ Winterswijk/Meddo
telefoon:(0543) -569236

De abonnementsprijs bedraagt
f5.00 per geleverd exemplaar, te voldoen door storting op
bankrek.nr. 37.12.28.697.
t.n.v. "Meddo's Verleden"
te Winterswijk.
Losse nummers f 6,50
I.S.S.N. 1382 - 7995